

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

HÁZHOZ SZÁLLÍTVA

VAGY POSTÁN EGY

HÓRA 3.20 PENGŐ

EGYES SZÁM ÁRA 12

FILLÉR, 12 OLDALAS

20 FILLÉR KÉZIRATOT

NEM ADUNK VISSZA

mi Hivat

JUNÁNTÚL

SZERKESZTŐSÉG

PERCEL-UTCA 2. SZÁM

TELEFONSZÁM: 29-49.

KIADÓ HIVATAL

PERCEL-UTCA 2. SZÁM

TELEFONSZÁM: 29-50.

HIRDETÉS

DÍJSZABÁS SZERINT

A voronezsi csata

részleteiről katonai részről tájékoztatást tettek közzé. Mint ismeretes, a magyar csapatok az elmúlt év őszén, győzelmek sorozata után, a Don mentén széles kiterjedésben védő állásba helyezkedtek el. Ez év január 12-én ennek az arcvonalnak egyik keskeny szakaszát a szovjetorosz arcvonalon egyik legerősebb támadás érte. Erre a támadásra jellemző, hogy a szovjet hadvezetőség tudatában volt annak, hogy az e frontszakaszon védekező állásba helyezkedett magyar haderővel szemben nem lesz könnyű feladata, éppen ezért az elképzelhető legnagyobb erővel támadott. A támadás kimenetele a kiadott hivatalos jelentések alapján immár az egész magyar közvélemény előtt ismeretes. Arról a lehető leg rövidebb időn belül tájékoztatást nyújtott az ország miniszterelnöke is. Erre az illetékes és felelős helyről elhangzott nyilatkozatra annál inkább nagy szükség volt, mert az ellenséges propaganda a legfantasztikusabb híreket terjesztette a magyar csapatok veszteségeiről. A magyar közvélemény tudatában van annak, hogy a háború, — legyen az akár támadó, akár védekező jellegű, — áldozatokat követel. Az összeütközések megkövetelik a maguk veszteséglistáját, de a mai modern világban, amikor a propaganda a tisztánlátást nem egyszer el tudja homályosítani, a belső front közvéleményének helyesirányú informáltsága szempontjából igen fontos, hogy tendenciózusan híresztelt, kifejezetten propaganda célt szolgáló állítások ne menjenek át a köztudatba olyan hiedelmeként, amelyek a meg nem történt dolgokat valóságokként tüntetik fel. Ismételjük, hogy a szovjet részről megindított január 12-i támadás erejét korántsem akarjuk kicsinyíteni, de ugyanakkor a magyar közvélemény helyes tájékoztatása szempontjából hangsúlyoznunk kell, hogy az ellenséges részről terjesztett magyar veszteségek, hála Istennek, korántsem következtek be oly mértékben, ahogyan azt a propaganda beállítani törekszik. Egyébként egy ilyen nagyarányú ellenséges támadás után, amikor széles területek csapattestei mozdulnak meg teljes katonai aktivitással, — néhány nap leforgása alatt egyik fél sem tudja, — sem a támadó, sem a védekező — áttekinteni veszteségét és zsákmányát. Tehát mindaz, amit ellenséges részről állítanak, alig tekinthető másnak, mint sóvárgott vágyakozásnak, ami a valóságban nem következett be és katonáink hősiességét magatartását ismerve, nem is fog bekövetkezni soha.

Ami a veszteségeket illeti, erre nézve más megjegyzésünk is van még. Tény, hogy veszteségünk van, azt sem hallgatja el senki, hogy ezek nagyobbak, mint az eddigiek voltak. de azt is tudnunk kell, hogy a támadás is sokszorta erősebb volt, mint az eddigieké. A nagy támadással szemben igen erős volt a védekezés is, ami természetesen magával hozza a veszteségek fokozódottságát is. Illetékes helyen, ahonnan a katonai tájékoztatást a voronezsi csata ki-

Sztalingrádban az ellenséges túlerő legyőzte a legendás hősiességgel és kitartással védekező 6. német hadsereg déli csoportját

A védősereg északi csoportja még mindig harcol és erős ellenséges támadásokat hárított el — A doneci arcvonalon és Voronezstől délnyugatra még tartanak a heves harcok

Berlin, febr. 1. — A Führer főhadiszállásáról jelentik a Német Távirati Irodának. A védő főparancsnokság közli: Sztalingrádban az ellenséges túlerő Paulus vezértábornagy vezetésével álló 6. hadsereg déli csoportját, több mint két hónapig tartó hősiesség védekezés után, harcban legyőzte. Strecker gyalogsági tábornok vezetésével álló északi csoport még mindig helytáll. Ez a csoport részben ellentámadással erős el-

lenséges támadásokat hárított el. A nagy keleti elhárító csata többi gyújtópontján nem csökkenő hevességgel tovább folynak a harcok. Meghiúsultak azok az ellenséges kísérletek, amelyek a Kaukázus nyugati részén elhárító arcvonalunk áttörésére irányultak. Kaukázusban és a Don alsó folyása között csak utóvéd csapataink és az ezeket lanyhán nyomom követő ellenség között került sor harcra, anélkül, hogy csapataink zömének menetmoz-

dulatait zavarták volna.

A doneci arcvonalon és Voronezstől délnyugatra súlyos harcok folytak, amelyek még most is tartanak. A Ladoga tónál az ellenség az előző nap súlyos veszteségei után csak kisebb erővel támadott. Minden támadást visszavertünk. A német hadsereg kötelékei január 21-ől 31-ig tartó időben a keleti arcvonalon 517 páncélost szétromboltak, zsákmányoltak vagy mozgásképtelenné tettek.

Paulus vezértábornagy csapataival együtt harcolva súlyosan megsebesült

Berlinből jelentik: Sztalingrád déli részében a volt GPU épület romjai között összeszorított német harci csoport, jól értesült oldalról származó értesülés szerint,

a túlnyomó támadó szovjet erőkkel szemben az utolsó töltényig tartó hősi ellenállás után most már nem folytatja tovább a harcot. Sztalingrád északi részében a déli csoportnál jóval nagyobb német harci egység a bolsevisták tömegtámadásaival szemben továbbra is ellenállást tanúsít.

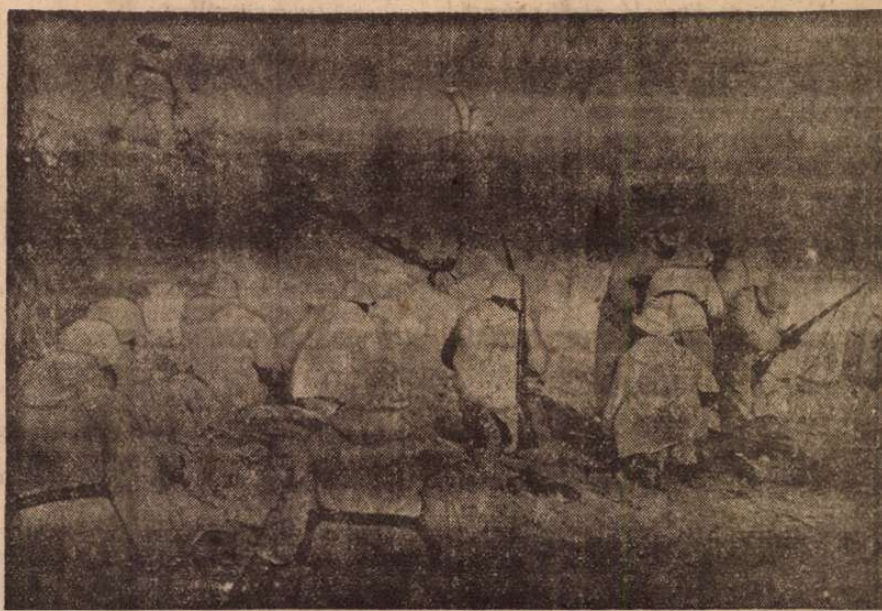
A déli csoport legutóbbi harci cselekményeiről Berlinben még nem közöltek részleteket, de a birodalmi főváros illetékes helyén

állást foglaltak azokkal a szovjet állításokkal kapcsolatban, amelyek Paulus vezértábornagy és törzsének foglyul ejtéséről szóltak.

Német részről kijelentették, hogy ez a szovjet hír éppúgy tekinthető, mint az előző hét ellenséges hírei, amelyek arról vélték tudni, hogy Paulus vezérezredes törzsével együtt elmenekült volna. Az utolsó hír, amely a

sztalingrádi német déli csoport harcáról Berlinbe érkezett, azt mondja, hogy

Paulus vezértábornagy csapataival együtt harcolva súlyosan megsebesült.

Német gránátosok támadásra készülődnek az orosz bunkerek ellen.

meneteléről megadták, a leghatározottabban hangsúlyozzák, hogy a 2. hadsereg túlzott méretű veszteségéről terjesztett hírek nem egyebek, mint propaganda hazugságok. Hamarosan eljön az ideje annak, hogy a bekövetkezett veszteségekről pontosan be tudunk számolni, amikor mindenki megkapja az értesítést személy szerint hozzátartozójáról, de természetesen erre addig nem kerülhet sor, amíg a vezetőség az abszolút megbízható, számszerű adatokat kézhez nem veszi.

Az egész magyar közvélemény teljes megnyuvással fogadja a katonai részről történt tájékoztatást, minden-

ki tudatában van annak, hogy háborúban nemcsak győzelem és előremenetel van, mert minden hadviselés áldozatokat kíván, veszteségeket következnek be, megtörténik, hogy visszavonulásra kényszerülnek csapattestek, azt is tudja a magyar közvélemény, hogy a veszteség ott következik be, ahol nemcsak katonaruhába öltözött emberek foglalnak helyet a csatában, hanem valóban férfiak és katonák, akik a legkritikusabb időkben is helyt állanak, mint ahogyan helyt állottak a magyar csapattestek s lett légyen bármily túlerőjű az ellenség, azzal katonáink bátran szembenéztek a Don mentén

s ez háborúban nincs másként, mint hogy veszteségek vannak. A donezsi januári csata azonban korántsem jelent „megsemmisítést”, mint ahogyan az ellenséges propaganda azt elhíttetni igyekezett, a győzelemben vetett hit hadvezetőségünk és katonáink lelkében él s ez az ütközet, amire az ellenséges propaganda oly előszeretettel kolportál vágyalmokat, korántsem az ország területén, vagy határáján, hanem mélyen, messze ellenséges földön, ezer kilométerekre folyt le, olyan körülmények között, amelyekben a katonai szellem és erő töretlenül áll és bírja zálogát a biztos győzelemnek.